

eksploatacji w rozmiarach przekraczających miejscowe potrzeby;

- 12) kryształy minerałów nadające się do technicznego wykorzystania w przemyśle;
- 13) bursztyn oraz kamienie szlachetne i półszlachetne;
- 14) kamienie pochodzenia magmowego, w szczególności: andezyt, bazalt, diabaz, gabro, gnejs, granit, melafir, porfir i sienit; kamienie pochodzenia osadowego, w szczególności: anhydryt, dolomit, gips, kreda, margiel, piaskowce i wapień; kamienie pochodzenia metamorficznego, w szczególności kwarcyt i marmur; piaski i gliny formierskie, piaski szklarskie oraz piaski nadające się ze względu na ich jakość i miejsce zalegania do podsadzania wyrobisk górniczych — jeżeli ich złoża są przydatne do przemysłowej eksploatacji w rozmiarach przekraczających miejscowe potrzeby.

§ 2. 1. Prezes Centralnego Urzędu Geologii na wniosek właściwego ministra oraz w porozumieniu z Prezesem Wyższego Urzędu Górniczego:

- 1) w odniesieniu do kopalń określonych w § 1 pkt 2, 3, 4, 6, 7, 9 i 12 stwierdza, że kopalina nadaje się do technicznego zastosowania lub do przeróbki,
- 2) w odniesieniu do kopalń określonych w § 1 pkt 11 i 14 stwierdza w drodze zarządzenia, że złoża kopaliny jest przydatne do przemysłowej eksploatacji w rozmiarach przekraczających miejscowe potrzeby.

2. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej stwierdza, czy woda z określonego złoża jest wodą leczniczą w rozumieniu § 1 pkt 5.

§ 3. 1. Posiadacz powierzchni gruntu może w jego granicach wydobywać bez zezwolenia na własne potrzeby sposobem odkrywkowym i bez użycia materiałów wybuchowych następujące kopaliny podlegające prawu górnictwu w myśl § 1 i 2: węgiel brunatny, łupki bitumiczne, andezyt, bazalt, diabaz, dolomit, gabro, granit, gips, kredę, melafir, marmur, kwarcyt, porfir, sionit, serpentynit, piaskowce, wapień oraz ziemię farbiarskie.

2. Przez wydobywanie kopaliny na własne potrzeby należy rozumieć wydobywanie jej dla zaspokojenia potrzeb posiadacza powierzchni gruntu i zamieszkałej z nim rodziny bez prawa sprzedaży lub udostępnienia wydobytej kopaliny

osobom trzecim, jak również wydobywanie kopaliny w sposób określony w ust. 1 na cele związane z realizacją czynów społecznych.

3. Posiadacz powierzchni gruntu nie może korzystać z prawa określonego w ust. 1, jeżeli prawo wydobywania określonej kopaliny na tym gruncie służy wyłącznie przedsiębiorstwu górnictwu wskutek utworzenia obszaru górnictwa.

§ 4. 1. Posiadacz powierzchni gruntu wydobywający kopaliny stosownie do § 3 obowiązany jest zabezpieczyć miejsce wydobywania w sposób zapewniający bezpieczeństwo życia i zdrowia ludzkiego oraz ochronę interesu społecznego.

2. Organ prezydium gromadzkiej rady narodowej wydaje niezbędne zarządzenia i nakazy zmierzające do wykonania obowiązków określonych w ust. 1.

§ 5. Organ prezydium gromadzkiej rady narodowej powinien zawiadomić właściwy do spraw przemysłu organ prezydium powiatowej rady narodowej o wydobywaniu kopaliny na własne potrzeby przez posiadacza powierzchni gruntu, jeżeli tego wymagają szczególne względy bezpieczeństwa albo ochrony złoża lub istniejących stosunków wodnych. Właściwy do spraw przemysłu organ prezydium powiatowej rady narodowej zarządza w razie potrzeby zastosowanie odpowiednich środków zapobiegawczych, a także może zakazać wydobywania kopaliny.

§ 6. Przepisy § 4 ust. 2 i § 5 mają odpowiednie zastosowanie do:

- 1) właściwego do spraw przemysłu organu prezydium miejskiej, a w mieście podzielonym na dzielnice — dzielnicowej rady narodowej, jeśli kopalina wydobywana jest na obszarze miasta,
- 2) właściwego organu prezydium rady narodowej osiedla, jeżeli kopalina wydobywana jest na terenie osiedla.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1954 r. w sprawie określenia kopalń, których poszukiwanie i wydobywanie podlega prawu górnictwu (Dz. U. Nr 5, poz. 12).

§ 8. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz zainteresowanym ministrom.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

81

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH

z dnia 27 marca 1962 r.

zmieniające rozporządzenie o opłatach konsularnych.

Na podstawie art. 25 ustawy z dnia 11 listopada 1924 r. o organizacji konsulatów i o czynnościach konsułów (Dz. U. Nr 103, poz. 944) zarządza się, co następuje:

§ 1. W taryfie opłat konsularnych, stanowiącej załącznik do rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 2 września 1952 r. o opłatach konsularnych (Dz. U. z 1952 r. Nr 38, poz. 262 i z 1962 r. Nr 7, poz. 33) pozycję 5 uzupełnia się następująco:

„D. Wiza turystyczna:

- 1) pobytowa indywidualna, uprawniająca do jednorazowego wjazdu do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej na okres do 30 dni . . . . . 12,—
- 2) pobytowa zbiorowa, uprawniająca do jednorazowego wjazdu do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej na okres do 30 dni, od osoby po . . . . . 4,—

- 3) przejazdowa indywidualna, uprawniająca do jednorazowego lub dwukrotnego przejazdu przez obszar Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej . . . 4,—
- 4) przejazdowa zbiorowa, uprawniająca do jednorazowego lub dwukrotnego przejazdu przez obszar Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, od osoby po 1,50".

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1962 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

82

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 27 lutego 1962 r.

w sprawie przyjęcia przez Luksemburg poprawek do artykułów 24 i 25 Konstytucji Światowej Organizacji Zdrowia, przyjętych w Genewie dnia 28 maja 1959 r. na dwunastym Światowym Zgromadzeniu Zdrowia.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 73 Konstytucji Światowej Organizacji Zdrowia, podpisanej w Nowym Jorku dnia 22 lipca 1946 r. (Dz. U. z 1948 r. Nr 61, poz. 477), Luksemburg zgłosił dnia 25 października 1960 r. przyjęcie poprawek do artykułów 24 i 25 powyższej Konstytucji,

przyjętych w Genewie dnia 28 maja 1959 r. na dwunastym Światowym Zgromadzeniu Zdrowia (Dz. U. z 1960 r. Nr 25, poz. 139).

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

83

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 27 lutego 1962 r.

w sprawie przyjęcia przez Mauretanię i Sierra Leone Konstytucji Światowej Organizacji Zdrowia, podpisanej w Nowym Jorku dnia 22 lipca 1946 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 79 lit. b) Konstytucji Światowej Organizacji Zdrowia, podpisanej w Nowym Jorku dnia 22 lipca 1946 r. (Dz. U. z 1948 r. Nr 61, poz. 477), została przyjęta powyższa Konstytucja przez

Mauretanię dnia 7 marca 1961 r. i przez Sierra Leone dnia 20 października 1961 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

84

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 27 lutego 1962 r.

w sprawie przystąpienia Urugwaju i Meksyku do Międzynarodowej Konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, podpisanej w Londynie dnia 10 czerwca 1948 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. X Międzynarodowej Konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, podpisanej w Londynie dnia 10 czerwca 1948 r. (Dz. U. z 1956 r. Nr 14, poz. 69), nastąpiło złożenie dokumentów przy-

stąpienia do powyższej Konwencji przez Urugwaj dnia 15 lutego 1961 r. i przez Meksyk dnia 4 stycznia 1962 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

85

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 2 marca 1962 r.

dotyczące uczestnictwa Republiki Niger i Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej w Konwencji w sprawie niewolnictwa, podpisanej w Genewie dnia 25 września 1926 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że dnia 25 sierpnia 1961 r. Republika Niger i dnia 8 grudnia 1961 r. Republika Wybrzeża Kości Słoniowej złożyły dokumenty stwierdzające, iż uważają się za związane Konwencją w sprawie niewolnic-

stwa, podpisaną w Genewie dnia 25 września 1926 r. (Dz. U. z 1931 r. Nr 4, poz. 21), która została na nie rozciągnięta przed uzyskaniem niepodległości.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz